

CSODATÉVŐ

A RÖSZKEI SZENT ANTAL PLÉBÁNIA
HAVONTA MEGJELENŐ LAPJA

Tartalomból:

Részlet:

Michale Quist: **Itt
vagyok, Uram!** című
könyvéből 3.old.

Egyházközségi hírek
6.old.

Csodatévő Szent Antal
7.old.

Elgondolkodtató:

Nem minden az, aminek
látszik 10.old.

Juci ünnepi receptjei:
„Hűsítő receptek”
11.old.

Kalendárium:

Árpádházi Boldog
Jolán 12.old.

Sík Sándor: Te Deum
13.old.

**Elmélkedés a rózsafüzér
titkaihoz:**

Aki a Tábor-hegyén
megmutatta isteni
dicsőségét 14.old.

Viccek: 15.old.

Rejtély: 16.old.

Páduai Szent Antal, könyörögj érettünk!

Ó, Szent Antal, szeretlek téged;

Ó, Szent Antal, dicsérlek téged;

Ó, Szent Antal, tisztellek téged;

Ó, Szent Antal, bízom benned;

Ó, Szent Antal, őrizz meg engem;

Ó, Szent Antal, világosíts meg engem;

Ó, Szent Antal, vezérelj engem;

O, Szent Antal, vigasztalj meg engem;

Ó, Szent Antal, erősíts meg engem;

Ó, Szent Antal, végy oltalmazdba engem;

Ó, Szent Antal, ne hagyj el engem;

A gonosz lélektől őrizz meg engem;

Az örök öröme vezess el engem,

Hogy örökké dicsérhesselek téged,

Ámen.

Szentek és ünnepeink

1.	Péntek	Szent Jusztinusz
2.	Szombat	Szent Marcellinusz pp
3.	Vasárnap	SZENTHÁROMSÁG VASÁRNAPJA Lwanga Szent Károly
4.	Hétfő	Szent Quirinusz-Kerény, Caracciolo Szent Ferenc
5.	Kedd	Szent Bonifác
6.	Szerda	Szent Norbert
7.	Csütörtök	Szent Róbert
8.	Péntek	Szent Medárd
9.	Szombat	Szent Efrém
10.	Vasárnap	ÚRNAPJA Szent Margit
11.	Hétfő	Szent Barnabás apostol
12.	Kedd	
13.	Szerda	Páduai Szent Antal
14.	Csütörtök	Szent Vazul
15.	Péntek	Jézus Szívének ünnepe Árpádházi Szent Jolán
16.	Szombat	Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Szent Jusztina
17.	Vasárnap	Évközi 11. vasárnap Szent Adolf
18.	Hétfő	Szent Romuáld apát, Szent Gyárfás és Protáz
19.	Kedd	Szent Raffael
20.	Szerda	Gonzága Szent Alajos
21.	Csütörtök	Mórus Szent Tamás
22.	Péntek	
23.	Szombat	
24.	Vasárnap	Évközi 12. vasárnap Keresztelő Szent János születése
25.	Hétfő	Szent Vilmos
26.	Kedd	Alexandriai Szent Ciril
27.	Szerda	Szent László király
28.	Csütörtök	Szent Iréneusz
29.	Péntek	Szent Péter és Szent Pál apostolok ünnepe
30.	Szombat	A római egyház első szent vértanúi

HOGY TÖKÉLETESEBBEN IMÁDKOZZUK VÉGIGELAPOKAT...**Előszó**

Mielőtt e sorokat papírra vetettük volna, elimádkoztuk, átértük azokat. Hívó, gyakorló keresztény emberek élete van összesűrítve bennük úgy, ahogyan azt naponta felajánlották Istennek. Ezt a felajánlást öltöztettük szavak köntösébe, hogy bemutassuk másoknak is. A célunk az volt, segítségükre legyünk abban, hogy átmentsék életüket imába, hogy életük maga imádsággá váljék. A felsorolt események mind megtörténtek a valóságban.

A szó hagyományos értelmében, természetesen nem nevezhetjük ezeket a sorokat „ima-formuláknak”. Az életben és az életről végzett elmélkedések inkább segíthetik a keresztény embert abban, hogy létezésének mindennapi és gondviselészerű eseményei révén megismerje az Istenközelség bámulatos gazdagságát, de semmiképpen nem volt szándékunkban elfeledtetni a liturgia szent imáját és azokat a szavakat, amelyeket maga Krisztus, majd pedig az Anyaszentegyház adtak gyermekeik ajkára.

Isten mindig párbeszédbe kezd az emberekkel. A könyv elején ezért próbáltuk meg mi is, hogy Charles Péguy nyomdokain járva, Istent szólaltassuk meg előbb.

A tevékeny keresztény azonban nem elégedhet meg pusztán annak elképzelésével, mit mondana neki Isten? Valóban hallgatnia kell Őrá, amikor saját életében vagy a külső világ életének a sodrában szól hozzá. Mert mindabban, ami körülöttünk történik, még a legcsekélyebb eseményekben is, Isten szól hozzánk. Így kell érteni azokat a rövid imákat, melyeket példaként közöltünk, hogy segítsenek bennünket Isten keresésében az emberi utak minden lépése során.

De nemcsak a feléje vezető úton kell imádnunk Őt. Módját kell ejtenünk annak, hogy megálljunk szent színe előtt, hogy életünkről hosszabban is elbeszélgezzünk Vele, miképpen a gyermek is részletesen beszámol vándorlásairól atyjának, ha huzamosabb ideig távol maradt a családi háztól. Ezeket, a baráti megnyilatkozásokat nagyobb lélegzetű imákban foglaltuk össze. Egy tárgyból, eseményből, személyből indulva ki, minden ima a hit sajátos fényének sugarát veti a mindennapi élet egy meghatározott szektorára. Mindazok, akik majd őszintén vállalják a fáradságot, hogy a dolgok mélyéig hatoljanak, bizonyára megérik majd, ezekből az imákból állandóan felénk árad a felhívás, az ösztönzés, hogy életünket embertársaink, testvéreink szolgálatának szenteljük. Élnünk kell és harcolnunk ott, azon az őrhelyen, ahová az Atya állított bennünket, hogy az Ő országa, az Igazság és a Szeretet országa valósuljon meg mindenütt! Nem tetszés szerinti időtöltés vagy szórakozás ez, hanem keresztény életünk igazi értelem!...

Egyik-másik imádság sokakat feszélyezni fog majd. Kérve kérjük ezeket, legyen bennük egy kis bátorság: ne fordítsanak gyorsan egyet a lapon, hogy ne hallják többé azokat a kérdéseket, amelyeket éppen ezeken a sorokon át intéz hozzájuk Isten. Sokkal jobb hívó szavára hallgatni az életben, mint majd hallani büntető és kárhóztató ítéletét a másvilágon...

Az ima Krisztus iránti barátságunknak és embertársaink iránti szolgálatkészségünknek élő tanúbizonysága nagyon sok esetben. Ezeket az imákat tehát úgy csoportosítottuk, hogy azok e lelki fejlődés tükröképét adják és így felvilágosítsák a küzdő keresztényt saját előbbre haladásáról a teljes odaadás felé vezető ösvényen.

Krisztus követése a szenvedés útján különben is lényegbe vágó kérdés mindazok számára, akik igazán szeretik az értünk önmagát feláldozó Istenfiát. Túl sokat szenvedtünk, vagy mosolyogtunk tisztes apáink keresztúti ájtatosságain ahhoz, hogy meg ne kíséreljük a köznapi élet szókincsével egy egészen újat összeállítani. Nagyon jól tudjuk, hogy ezek a szemek is csak tiszavirág életűek és mihamar kimúlnak a divatból. De számít ez? A frissen szakított virágok is elhervadnak. Helyükbe majd újak nyílnak – melyeket mások szakítanak majd le...

Ezt az ima-gyűjteményt természetesen nem úgy kell olvasni, mint valami regényt... Szándékosan mutatjuk be őket különböző formákban, hogy a hívő keresztény életének megfeleljenek a legkülönbözőbb helyzetekben is, mindig segítségére sietve abban, hogy egész életét imádsággá szentesítse. Egyik-másik szöveget fel lehet használni különböző ájtatossági gyakorlatok, virrasztások és elmélkedések vagy eszmecserék kezdő vagy befejező részeként is.

Végezetül: minden ima előtt idézzünk egy-két szentírási szöveget, serkentsék a tevékeny keresztényt arra, hogy ízelítőt kapva, tüzetesebben és gyakrabban olvassa az Evangélium szent könyveit, s megtalálja azokban mindennapi életének elengedhetetlen lelki táplálékát. Így találkozik, szorosan egybeforrva, egymásra támaszkodva az Evangélium és az élet, e kettős fórum, ahol Isten szól hozzánk.

Bárcsak meghallanák Isten hívó szavát mindazok, akik ezeket a sorokat olvasni fogják. Egyetlen reménység ösztökélt, fűtött bennünket írás közben: az, hogy elindítsuk a nagy dialógust, a párbeszédet az ember és Isten között...

Le Havre, 1954. június 18-án.

Michael Quist

HA HALLGATNI TUDNÁNK ISTEN SZAVÁRA...

Ha hallgatni tudnánk Istenre, meghallanánk hozzánk intézett szavait. Mert szól az Isten. Szólt már az evangélium szent könyveiben. De szól az „Új Evangéliumon”, a mindennapi életen keresztül is, amelynek lapjait mi írjuk tele nap mint nap, de csak ritkán fogjuk fel, értjük meg üzenetét, mert hitünk gyöngé és életünk túlságosan emberi Krisztussal való barátságunk kezdetén, hogy jobban megértsük őt, képzeljük el, mit mondana nekünk, ha Ő maga alkalmazná Evangéliumát korunk emberének életéhez...

SZERETEM A GYERMEKEKET

„Akkor gyermekeket hoztak hozzá, hogy rájuk tegye a kezét. De a tanítványok elutasították őket. Amikor Jézus ezt látta, megneheztelt rájuk és így szólt:

- Hagyjátok, hadd jöjjenek hozzám a gyermekek, és ne tartsátok vissza őket, mert ilyeneké az Isten országa. Bizony mondom nektek, aki az Isten országát nem úgy fogadja, mint a gyermek, nem megy be oda...” (Mk 10,13-15)

Szeretem a gyermekeket – mondja az Isten – és azt akarom, hogy mindenki olyan legyen, mint ők. Nem szeretem az öregeket, ha csak lélekben meg nem maradtak gyermekeknek. Ezért tehát mindörökké elrendelem, hogy országomat csak gyermekek lakják! Nyomorékok, púposak, ráncos arcúak, hófehér szakállú gyermekek, mindenféle, mindenfajta gyermekek tetszéstek

szerint, de csak gyermekek. Ez a kívánságom; nincs mit vitázni fölötte. Másnak ott helye nem lehet!...

Szeretem a kisgyermeket – mondja az Isten – mert bennük még nem tört meg arcom tükörképe. Nem rontotta meg még bennük semmi a hozzám való hasonlatosságot: tiszták, újak még, hibátlanok és feddhetetlenek. Így, amikor szelíden fölējük hajlok, önmagamra ismerek bennük.

Szeretem a gyermeket, mert növésük még nem ért véget; mert egyre fölfelé emelkednek még. Útban vannak, és a jó utat járják.

De a felnőttekkel már nem akad dolgom – mondja Isten. Nem növekednek többé és magasabbra sem emelkednek már. Megálltak. Végzetes a sorsukban az – mondja az Isten – azt képzelik magukról, már beérkeztek!...

Szeretem a nagy gyermeket – mondja az Isten – mert folytatják a harcot és még bünt és hibát is követnek el... Értsünk szót! – mondja az Isten. Nem azért szeretem őket, mert bünt követnek el, hanem azért, mert tudják, hogy mit cselekszenek; azt meg is vallják és azon fáradoznak, hogy többé el ne essenek.

De nem szeretem a felnőtteket – mondja az Isten -, akik soha, senki ellen nem vétettek, akiknek semmit sem lehet a szemükre vetni. Mit sem tudok nekik megbocsátani, hiszen nem találnak magukban semmi kivetnivalót. Szívfájdító érzés ez – mondja az Isten – szívfájdító, mert nem igaz!

De leginkább mégis a tekintetük miatt szeretem a gyermeket – mondja az Isten. Ott látom, ott olvasom életkorukat. Országomat majd csak ötéves gyermekek lakják, mert a tiszta gyermeki szemnél szebbet nem ismerek! Nincs mit csodálkozni ezen – mondja az Isten. Én lakom szívük titkos belsejében és lelkük ablakán át én hajlok ki.

Ha szemetek az élet útján tiszta tekintettel találkozik, Én mosolygok felétek azon keresztül. De nem ismerek szomorúbb látványt – mondja az Isten -, mint az, amely egy gyermekarc megtört sugarú szemében bújkál... Tárva, nyitva mind az ablakok – de a ház üres... Nincs többé fény, csak két sötét üreg; nincs többé tekintet, csak két szemgolyó. Az ajtó előtt szomorúan állok, hidegtől fázom... várok... kopogtatok... Sietve szeretnék belépni, mert ő, a gyermek, egyedül maradt!... Lassan eltunyul, megkérgesedik, kiszárad: öregszik. Szegény vénember – mondja az Isten...

*

Alleluja, Alleluja! Nyissatok ajtót mindnyájan, kis öregek! – mondja az Isten.

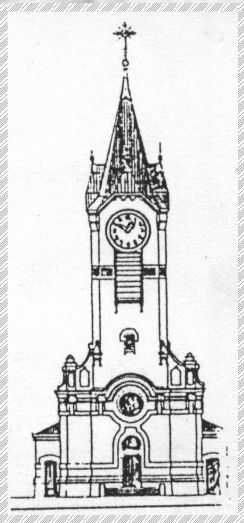
A ti Istenetek, a Feltámasztott Isten jön íme felétek, hogy életre támassza bennetek a gyermeket! Siessetek! Itt a pillanat! Kész vagyok új, szép gyermekarcot, gyermeki tekintetet adni mindnyájotoknak. Mert szeretem a gyermeket – mondja az Isten – és azt akarom, hogy mindenki rájuk hasonlítson!...

(Szerkesztette: Ábrahám Judit)

(Részletek Michale Quist: Itt vagyok, Uram! című könyvéből)

Egyházközségi hírek:

Plébánosunkat, **Laczkó István** atyát, a következő telefonszámon lehet elérni:

06-30-289-0119.

A szentmisék időpontja a következő:

Hétköznapokon:

kedden, csütörtökön és szombaton van szentmise. A hét többi napján közös imádkozásra jövünk össze a templomban.

A vasárnap esti szentmisék este 7 órakor kezdődnek.

Június 10-én lesz falunk és templomunk védőszentjének, Páduai Szent Antalnak az ünnepe. Ezen a napon van **ÚRNAPJA** is, melyet szokás szerint az ünnepi szentmisét követően, körmenettel fogunk megünnepelni. Az Oltáriszentséget végig hordozzuk, a templom körüli parkban, közben a gyerekek rózsaszirmot szórnak az útra.

A szentmisét Kartal József atya fogja bemutatni.

A szentmise előtt a Karolina alapfokú művészeti iskola tanulói gitár koncertet tartanak. Felkészítő tanárunk: **Dárdai Sándor**.

Június 17-én lesz templomunkban a hittanos fiatalok tanévzáró szentmiséje (TE DEUM-a), melyre minden gyermek megjelenésére feltétlenül számítunk.

Páduai Szent Antal:

Egy halott gyermek feltámasztása

Briva városban élt egy asszony, aki egyszer elment meghallgatni az éppen ott prédikáló Szent Antalt. Bölcsőben fekvő gyermekét kénytelen volt otthon hagyni. Mikor hazaért a prédikációról, megfulladva találta a bölcsőben a gyermekét. Zokogva rohant vissza Antalhoz, s térdre esve mondta el neki szerencsétlenségét. A Szent megvigasztalta őt, kérte, hogy helyezze bizalmát Istenbe, és menjen haza. Az anya szót fogadott, s hazaérve kimondhatatlan örömmel látta, hogy gyermeke él.

Csodatévő Szent Antal

Antal, keresztnévén Ferdinánd, emlegetett nevén Pádvai Szent Antal (1195–1231) népünk lelkendező szóhasználatában Csodatévő Pádvai Szent Antal, sőt Szent Antalka a ferencrend tagja, az Egyház fő alamizsnámestere. Segítségéért hívők és hitetlenek, katolikusok és más valláshoz tartozók egyaránt könyörögnek. XII. Pius az Ecclesiae sanctae humen kezdetű bullájával az egyháztanítók közé iktatta (1946).

Ez a tömör versezet magában foglalja azt a tizenhárom kiváltság néven felsorolt körülményt, esetet, amikor Antal közbenjárása fogatosnak ígérkezik.

Ezek tehát **1.** a jó halál, **2.** tévelygés, eretnokség, **3.** kár, **4.** ördögi kísértés, **5.** járvány, **6.** tengeri utazás, **7.** betegség, **8.** rabság, **9.** testi épség, **10.** elvesztett holmi, **11.** életveszély, **12.** csodáinak számbavétele, **13.** inség.

Mindezeket a kiváltságokat legendájának egy-egy jelenetével is illusztrálni szokták. Szent Antalnak ilyen képei, ábrázolásai külföldön gyakoriak, hazai példát azonban – nyilván a kutatás hiányosságai miatt – egyelőre csak Tápé temetői kápolnájáról tudunk idézni...

Népünk mégis számontartja őket a Szent Antal olvasója néven emlegetett ájtatosságában, amely tizenhárom Miatyánkból, Üdvözlégyből és Dicsőségből áll.

Szent Antal hallatlan népszerűségét az is mutatja, hogy a franciskánus ihletésű jámborság a hét második napját egészen neki szenteli. Kedd a középkor elején még az angyaloké volt,

hozzájuk, könyörögtek a hívek ezen a napon. A középkor alkonyán s az újkor elején viszont Szent Anna tisztelete vált e napon egyetemessé. Ő a Kedd Asszonya, akinek kultuszát népünk – mint látni fogjuk – sokfelé őrzi manapság is.

A franciskánus barokk foglalta le a napot Szent Antal számára. Így született meg a kilenc kedd néven emlegetett fogadalmi ájtatosság, amely később, de nem általánosan ötvenkét kedd formában is virágzott. A moldvai Lécped csángó népe keddi napokon böjtölni szokott a jószág egészségéért.

A jellegzetes legenda szerint Antal megjelent egy bolognai jámbor asszonynak (1617) és így szólt hozzá: „Látogasd meg kilenc kedden a franciskánusok templomában a képet, imádkozzál, és így majd meghallgatásra találsz”. Az ájtatosságot

szükség esetén odahaza, a szent képe előtt is lehet végezni.

Szent Antal tiszteletének első hazai nyoma IV. Béla családjában bukkan föl. Ezé volt az a diptichon, házioltár (1253), amelyen az Árpád-ház szentjei mellett Ferenc és Antal is látható. Ezt az együttest az magyarázza, hogy Béla király édestestvérét, Erzsébetet, a franciskánus harmadrend tagját, szinte egyidőben avatta az Egyház a rendalapítóval és Antallal egyetemben szentté.

Szent Antal tisztelete azonban a magyar középkorban még nem vált általánossá. Képmását, legendáját a hazai gótika szárnyasoltárain, freskóin egyelőre hiába keressük. Kultuszát a XV. század folyamán kivirágzó franciskánus obszervancia karolja föl. Erről még szólni fogunk. Magyar tükröződése az obszerváns Temesvári Pelbárt közvetítésével az Érdi-kódex legendája, amely azonban még nem ünnepli olyan szenvedéllyel, mint a barokk jámborsági irodalom.

Antal tisztelete igazában a XVII. század folyamán bontakozik ki és válik hazánkban is szinte egyedülállóvá. Két forrásból, illetőleg irányból táplálkozik: egyfelől a Balkánról, hódoltsági területről, Antal apát hanyatló tiszteletéből, másrészt pedig a délnémet barokk ösztönzéseiből.

Az Adria vidékén: Dalmáciában, Horvátországban, de főleg Boszniában, Albániában nemcsak a katolikusok, hanem a görögkeletiek, sőt a muzulmánok is versengenek egymással Antal tiszteletében. Kleinschmidt elmondja, hogy a török asszonyok bosnyák példára ügyeikben, bajaikban misét mondatnak a tiszteletére, majd a sekrestyében letérdelve a pappal magukra rázatják a miseruha porát. A török papok is ideküldözgetik híveiket, hogy a tiszteletére gyertyát gyújtva, Antal segítségét kérik. Albániában a keddi Szent Antal-misékre a görögkeletiek és mohamedánok is eljárnak.

Általános szokás a horvátoknál, bosnyákoknál, dalmátoknál, hogy a szülők beteges fiúgyermeküket úgy ajánlják a szent különös oltalmába, hogy ferencrendi habitusba öltöztetik, és éveken át abban járatják őket.

A búcsú egyik jellegzetessége, hogy „régente a sokácok és bunyevácok élő állatokat: csikót, borjút, bárányt, malacot s baromfit vittek ajándékba a ferences kolostoroknak. Tették ezt többféle okból. Először is ezekkel a természetbeli önkéntes adományokkal akarták leróni hálájukat a náluk működő és értük oly sokat fáradozó ferenceseknek, másodsor élő állataikra Szent Antal áldását remélték elnyerni minden állati betegség és vész ellen, ami abból is kitűnik, hogy a szabadkai bunyevácok a már felajánlott állataikat a zárdafőnöktől szabadáron visszavásárolják.”

A felajánlott jószágból, ételből a barátok egyrészt megvendégelték a szegényeket, másfelől kolostoruk fenntartására fordították. A hívek úgy vélték, hogy a felajánlott, de visszavásárolt jószágokhoz különös szerencsájük lesz. Világos, hogy ez az állatkultusz még Antal apát tiszteletére megy vissza.

Nyilvánvaló ugyanis, hogy a Szent Antal kenyere, másként szegények kenyere; Tápé népének ajkán szentantalcipó néven emlegetett és a nagyvárosi nyomor, éhezés felületi enyhítésére szánt modern egyházi, rendi kezdeményezés lényegében szintén Remete Szent Antal kenyérkultuszából sarjadt. 1890-ben a franciaországi Toulon kikötővárosban történt, hogy Bouffier Lujza kisasszony, akinek kis rőfösüzlete volt, egy ajtózárat az odahívott lakatos segítségével sem tudott kinyitni. Amíg a mester újabb szerszámokért ment, a kisasszony kenyeret ígért a szegényeknek, ha Páduai Szent Antal megsegíti, hogy az ajtó a feszítés következtében ne törjön össze. Ezután a kinyitás elsőre sikerült. Most hálából a bolt belső részében, raktárában Szent Antal szobrát állította föl persellyel, amely így *csodatevő* hírbe került. Sokan jártak ide a raktárba ájtatoskodni eléje, alamizsnáikat pedig a perselybe vetették. Az így befolyt összeget Bouffier kisasszony a szegények táplálására fordította. A dolognak híre ment. Akik személyesen nem tudtak elmenni, levelet írtak a szobornak vagy pénzt küldtek neki. Csak így: Szent Antalnak, Toulon.

A jótékony kezdeményezés az egész katolikus világban elterjedt. A templomi Szent Antal-szobrok mellett persely hazánkban is a szegények táplálására, istápolására szolgál.

Szeged-Alsóvároson és nyilván más helyeken is a hívek Szent Antal tiszteletére és ünnepére a kolostornak szoktak főleg kenyeret, kalácsot, lisztet, de egyéb élelmiszert is adni, hogy az ilyenkor odasereglő szegényeknek osszák ki. Az ünnepen a cipókkal a szent oltárát díszítik, utána kiosztják a szegények, legújabbán a megjelent hívek között.

Tápén szentantalcipó néven ismeretes a jószívúségből, nagylelkúségből nyújtott rendszeres támogatás is, így a szülőké házas gyermekeik életének megkönnyítésére, bár nem volnának már vele kötelesek.

Akit a szegedi tájon a' Szent Antal tüze kiver, úgy gyógyítják, hogy olyan férfival csiholtatnak rá kovából tüzet, akinek Antal a keresztneve. Deszken ezt a szertartást három Antal nevezetűnek kell elvégeznie. Szatymazon Szent Antal napján elvezetik a gyerekeket olyan házhoz, ahol Antal nevű ember van. Ez hármat üt a talpukra, hogy elkerülje őket a Szent Antal tüze.

Kisteleken a beteg arcára vörös kendőt terítenek, és erre csiholnak rá. Bócsa tanyavilágában lisztes zsákkal húzogatják, miközben imádkoznak.

Adács hevesi faluban felfüstölik, aki Szent Antal tüzében szenved; majd három Antal nevezetű férfi a betegség elrettentésére ráugat.

A név Szegeden szólássá is vált. Akinek bortól kipirosodott az arca, arra azt is mondják: kiverte a Szent Antal tüze.

A két szent hagyományvilágának elegyedése magyarázza, hogy Szeged népe szerint nem jó lisztbe nyúlni, mert aki ezen a napon belenyúl, kiveri a Szent Antal tüze. Még rántást sem készítenek. Olyan ételt főznek, amelyhez nem kell liszt. Nem nyúlnak lisztbe a dúsnoki asszonyok sem.

A szökédiek szerint Szent Antal a gombát veti, ha napján az eső esik.

Antalt hatalmas csodatevőként tisztelik. Az ő közbenjárásának, sőt hadvezéri képességeinek tulajdonították a lepantói tengeri győzelmet. Később szinte kényszerítik arra, hogy szolgálja katonatisztelőinek ügyét.

A legenda további ihletését mutatja, hogy a spanyolok az észak-afrikai Oran városának visszafoglalását szintén Antal közbenjárásának tulajdonították. A spanyol admirális ugyanis Alicante kikötővárosban a barátok templomában Antal tiszteletére misét hallgatott, majd tengernagyi kalapját a szent szobrára tette és ráruházta a fővezéri tisztséget. Utána a spanyol flotta megtámadta Oránt, de senki sem védekezett. Kiderült, hogy az arabok a várost kiürítették. Elmondásuk szerint egy franciskánus tűnt föl megszámlálhatatlan sereggel a levegőben és pusztulással fenyegette meg őket. A csodának Európa-szerte nagy visszhangja támadt. Híre a Habsburgi monarchiába, így hazánkba is eljutott.

(Szerkesztette: Kiss Gábor)

Elgondolkodtató!!!

Tanulságos történetek!

Két utazó angyal megállt, hogy az éjszakát egy tehetős család házában töltsse el.

A család udvariatlan volt, és megtagadta az angyaloktól, hogy a nagy ház vendégszobájában pihenjek ki magukat. Ehelyett egy picike helyet kaptak a hideg pincében. Amikor kinyújtóztak a kemény padlón, az idősebb angyal meglátott egy lyukat a falon és kijavította azt. Amikor a fiatalabb angyal kérdezte, miért, az idősebb angyal így felelt:

„A dolgok nem mindig azok, aminek látszanak.”

A következő éjjel mindketten egy nagyon szegény, de vendégszerető paraszt és felesége házában pihentek. Miután azok azt a kevés ételt is megosztották velük, amilyük volt, átengedték az angyaloknak az ágyukat, ahol ők jót aludtak. Amikor a következő napon a nap felkelt, az angyalok könnyek között találtak a parasztot és a feleségét. Az egyetlen tehenük, akinek a teje az egyedüli bevételük volt, holtan feküdt a mezőn. A fiatal angyal dühös lett és kérdezte az idősebbet, hogyan hagyhatta, hogy ez megtörténjen. Az első embernek mindene megvolt, mégis segítettél neki, vádolta. A második családnak kevese volt, és hagyta, hogy elpusztuljon a tehenük.

„A dolgok nem mindig azok, aminek látszanak, mondta ismét az idősebb angyal.”

Amikor a nagyház hideg pincéjében pihentünk, észrevettem, hogy a falonlévő lyukban arany van. Mivel a tulajdonos olyan mohó volt és nem akarta megosztani szerencsés sorsát, ezért betapasztottam a falat, hogy ne találhassa meg. Amikor az utolsó éjszaka a paraszt ágyában aludtunk, jött a halál angyala, hogy elvigye a feleséget. Helyette odaadtam a tehenet.

Néha pontosan az a jó, ami történt csak a dolgok nem annak mutatkoznak, aminek kellene.

Ha bízol, csupán arra kell hagyatkoznod, hogy minden eredménynek megvan az előnye.

„A dolgok nem mindig azok, aminek látszanak.”

Amíg nem telik el egy kis idő, ezt nem veszed észre....

Néhány ember eljön az életünkbe, és gyorsan elmegy...

Néhány ember barát lesz és marad egy kicsit... gyönyörű nyomokat hátrahagyva a szívünkön.. és ez velünk is így van, hiszen barátságot kötöttünk. A tegnap: történelem. A holnap: misztérium. A ma: ajándék.

Úgy gondolom, hogy az élet valami különleges . . .

(Ábrahám Judit)

Juci ünnepi receptjei

„hűsítő receptek”

HIDEG MEGGYLEVES CITROMMAL

Hozzávalók:

- 50 dkg kimagozott meggy
- 2 dl tejszín
- 5 dkg liszt
- 2 citrom
- 3 dkg egész fahéj
- 1 dkg egész szegfűszeg
- 10 dkg cukor

Elkészítés:

A fahéjat és a szegfűszeget 4 dl vízben legalább 10 percre tegyük fel főni. Amikor már jól kiadták az ízüket, szűrjük a fűszerkivonatot 6-7 dl vízhez. Szórjuk bele a cukrot, majd amikor felforrt, a meggyet is. A tejszínből és a lisztből készítsünk habarást, amit óvatosan keverjünk a leveshez, hogy csomómentes legyen. Ha felforrt, hagyjuk kihűlni. Majd karikázzuk bele a citromokat. Tálalásig tegyük hűtőbe, 8-10 °C-on kínálhatjuk.

PUDINGOS RAKOTT MEGGY

Hozzávalók:

- ✓ Hozzávalók:
- ✓ 25 dkg háztartási keksz
- ✓ 1 tasak pudingkrémpor (vanília)
- ✓ 1 tasak habpor
- ✓ 5,5 dl tej
- ✓ 1 kávéskanál rum aroma
- ✓ 2 evőkanál porcukor
- ✓ 1 üveg (800 ml) magozott meggybefőtt

Elkészítés:

A meggyet egy szitában jól lecsepegtetjük, levét felfogjuk. A kekszet a meggyelével meglocsoljuk, és legalább fél napra hűtőszekrénybe tesszük. Többször megkeverjük úgy, hogy a keksz elmorzsolódjon. A pudingport a tasakon található leírás szerint, de csak 4 dl tejjel készítjük el, majd belekeverjük az alaposan lecsepegtetett meggyet, a rumaromát és a porcukrot. Egy üvegtál aljára teszünk egy réteg elmorzsolts kekszet, erre rásimítjuk a puding felét, majd ismét egy réteg keksz, végül a maradék puding következik. Jól lehűtjük. Tálaláskor kanállal galuskákat szedünk a megszilárdult édességből egy pudingos tálka aljára. A habport a tasakon található utasítás szerint elkészítjük, és ezzel díszítjük a galuskákat.

(Összeállította: Szücs Judit)

Jó étvágyat!

Kalendárium

Június 15. ÁRPÁDHÁZI BOLDOG JOLÁN

1235. v. 1239. + Gnieznó, 1298. június 11.

Árpádházi Boldog Jolán királyi és szent család sarja. Apja IV. Béla, anyja a konstantinápolyi császári családból való Laszkarisz Mária. Nagynénje Árpádházi Szent Erzsébet és Prágai Boldog Ágnes, nővére Boldog Kinga, húga Szent Margit, unokatestvére Boldog Gertrúd és Boldog Szalóme.

A szülői házban mindössze öt évet tölthetett, amely öt évbe beleesik a tatárjárás is. Szülei ekkor Krakkóba vitték, és nővére, Kinga, Boleszláv lengyel király felesége gondjaira bízta. Szent életű nővérében Jolán megtalálta példaképét és a keresztény nő eszményét.

1256-ban felesége lett a kaliszi és gnieznói hercegnek, Boleszlávnak, akit a nép a Jámbor névvel illetett. A krakkói székesegyházban tartott esküvői szertartás után a fiatal pár a férj hazájába, Nyugat-Lengyelországba költözött.

Jolán 23 évet élt példás keresztény házasságban. Nemcsak származása, hanem erényei szerint is királyi lélek volt, ezért nem esett nehezére, hogy úgy engedelmeskedjék férjének, akárcsak az Úrnak, tudván, hogy „a férfi éppúgy feje az asszonynak, mint Krisztus az Egyháznak” (Ef 5,22). Véleményét, akaratát soha nem akarta ráerőszakolni urára. Nem vitatkozott és nem védekezett akkor sem, amikor a rossz tanácsadók férjét ellene és az Egyház ellen hangolták. Imádkozott, túrt és várt. Isten pedig -- aki csak azért engedte meg egy időre férje elhidegülését, hogy próbára tegye és megtisztítsa szeretetét -- amikor a hamis tanácsadók gonoszságára fény derült, kétszeresen visszaadott neki mindent: ura szeretetét, tiszteletét, elismerését.

Jolán napjai a három gyermek (Hedvig, Anna, Erzsébet) nevelése mellett állandó imádságban, vezeklésben és jó cselekedetekben teltek. Segített a templomokban, kórházakban, saját kezűleg gondozta a betegeket, árvákat, szegényeket nagynénje, Árpádházi Szent Erzsébet példája szerint.

Abban a nyughatatlan korban a lengyel fejedelem sokszor volt kénytelen harcba indulni hol a németek, hol a litvánok ellen. Jolán ilyenkor megsokszorozta imádságait; férje-ura testi és lelki épségéért egyaránt könyörgött. Nemcsak azt kérte Istentől, hogy hozza haza hitvesét és gyermekei atyját, hanem azt is, hogy a csatában is őrizze meg férje szívét a kegyetlenkedés és a bosszú indulatától, hogy csak hazája java vezesse. S amikor Boleszláv az egyik csatából halálos sebbel tért vissza, Jolán -- éjjel és nappal el nem távozva a betegágytól -- egyszerre tartotta önmagában is, és férjében is a reményt, s készítette hitvesét az elköltözésre, arra „a kis időre” amíg nem látják egymást (Jn 16,16).

1279-ben halt meg Boleszláv. Jolán ekkor fölosztotta vagyonát az Egyház és a rokonai között, s visszatért a krakkói udvarba, Kingához. Hamarosan azonban Kinga is özvegy lett, s ekkor a két nővér az ószandeci klarissza kolostorba vonult, ahol 12 évet töltöttek egészen Istennek szentelt életben. Kinga halála után, 1292-ben Jolán átment a gnieznói kolostorba, melyet férje alapított. Apátnővé választották, de úgy élt, mint mindenki szolgáloja. Alázata, rejtetten viselt szenvedései tökéletesen egyesítették a megfeszített Krisztussal, aki gyakran megjelent neki és kinyilatkoztatásokban részesítette. Így halála napját is előre megmondta.

Árpádházi Boldog Jolánt a gnieznói klarissza kolostor kápolnájában temették el. Tisztelete a halála után azonnal megindult, sírját zarándokok látogatták, és sokan nyertek rendkívüli kegyelmeket. Boldoggá avatását 1631-ben indították el. XII. Leó 1827. szeptember 22- én engedélyezte ünnepét a konventuális minoriták és a klarisszák számára. XIII. Leó kiterjesztette egész Lengyelországra.

(Összeállította: Kiss Gábor)

Sík Sándor:

Te Deum

Téged Isten dicsérlek
és hálát adok mindenért.

Hogy megvolt mindig a mindennapim
és nem gyűjtöttem másnapra valót,
hála legyen.

Hogy mindig jutott két garasom adni,
és magamnak nem kellett kéregetnem,
hála legyen.

Hogy értenem adatott másokat,
és nem kellett sírnom, hogy megértsenek,
hála legyen.

Hogy a sírókkal sírni jól esett,
és nem nevettem minden nevetővel,
hála legyen.

Hogy megmutattál mindent, ami szép
és megmutattál mindent, ami rút,
hála legyen.

Hogy boldoggá tett minden, ami szép
és ami rút, nem tett boldogtalanná,
hála legyen.

Hogy sohasem féltem a szeretettől
és szerethettem, akik nem szerettek,

hála legyen.

Hogy akik szerettek, szépen szerettek,
és hogy nem kellett nem szépen szeretnem,
hála legyen.

Hogy amim nem volt, nem kívántam,
és sohasem volt elég, aki voltam,
hála legyen.

Hogy ember lehettem akkor is,
mikor az emberek nem akartak emberek
lenni,
hála legyen.

Hogy megtarthattam a hitet,
és megfuthattam a kicsik futását,
és futva futhatok az Érkező elé,
s tán nem kell a városba mennem
a lámpásomba olajért,
hála legyen!

Hogy tegnap azt mondhattam: úgy legyen!
és ma is kiálthatom: úgy legyen!
és holnap és holnapután és azután is
akarom énekelni: úgy legyen! -
hála legyen, Uram!
hála legyen!

Elmélkedés a rózsafüzér titkaihoz

VILÁGOSSÁG OLVASÓ

4. aki a Tábor-hegyn megmutatta isteni dicsőségét

Kiváltképpen a világosság titka a színeváltozás, amely hagyomány szerint a Tábor-hegyen történt. Az isteni dicsőség

felragyog Krisztus arcán, s közben az Atya az elragadtatásban lévő apostoloknak megparancsolja, hogy őt hallgassák, s legyenek készek vele együtt átélni a szenvedés fájdalmas óráját, hogy vele együtt eljussanak a feltámadás örömére, s a Szentlélektől átformált életre. – Ha valakit ki akarunk emelni, reflektorfénybe állítjuk. Szükségünk van erős fényekre, szükségünk van tábor-hegyi élményekre, szükségünk van a könnyek, a fájdalmak, a tragédiák, a sikertelenségek ellensúlyozására. Milyen jó, hogy van hová felnézünk: a megdicsőülés, a színeváltozás ikonja még a véres feszület látványát is áthatja. A fényes Isten-arcot kell szemlélniük a kétségbeesetteknek, a gyógyíthatatlan betegeknek, az árváknak és az özvegyeknek, de ugyanúgy mindnyájunknak életünk hosszú, küzdelmes zárándokútján.

Leborulva áldlak, láthatatlan Istenség,
 Kenyér és bor színben elrejtett emberség,
 Noha itt nem láthat, meg nem tapasztalhat.
 Az emberi gyengeség.

Viccek:

A rövidlátó tanárnő már nagyon ideges:

- Te ott hátul! Mikor volt a honfoglalás?
- Tudja a fene!
- Mikor volt a tatárjárás?
- Mittudomén!
- Ezt a múlt órán vettük. Hol voltál te akkor?
- A kocsmában a haverokkal.
- Mit képzelsz ki vagy te?
- Én vagyok a vízvezeték szerelő, és a radiátort javítom!

Egy külföldi társaságban az anyuka a kislányát produkáltatja a zongoránál.
Az egyik vendég keservesen sírni kezd.

Az anyuka odamegy hozzá:

- Uram, ön sír, amikor a kislányom a Magyar rapszodiát játssza?
- Ezek szerint ön magyar?
- Nem, asszonyom. Én zenész vagyok.

Egy amerikai zsidó üzletember elküldte fiát Izraelbe egy évre,
hogy kicsit magáévá tegye az otthoni kultúrát. Amikor a fia hazatért,
azt mondta:

- Apa, nagyon jól éreztem magam Izraelben! Ja, egyébként meg keresztény lettem.

- Ó, ne! - mondta az apa. - Mit tettem?! - eztán elment legjobb barátjához és elmesélte problémáját.

- Ábrahám, - mondta - elküldtem a fiamat Izraelbe, erre ő meg keresztény lett. Mit tegyek?

- Érdekes, amit mondasz - felelt Ábrahám, - én is elküldtem a fiamat Izraelbe és ő is keresztényként jött haza. Talán kérdezzük meg a rabbit.

Elmondták hát a problémájukat a rabbinak.

- Érdekes, amit mondtok - én is elküldtem a fiamat Izraelbe, és ő is keresztény lett. Vajon mi történik a fiaikkal?

Ezután közösen imádkoztak Istenhez a fiaikért, és kérték, mutassa meg nekik, mit tegyenek.

Amint befejezték az imát, egy zengő hang szólalt meg odafentről:

- Érdekes, amit mondtok - mondta a hang - Én is elküldtem a fiamat Izraelbe...

Rejtvény!!!

Az alábbi szavak és betűcsoportok hat kivételével elhelyezhetők az ábrában. A kimaradt hat szóból az alábbi történet befejezése állítható össze.

Kétbetűsek:

CM, CS, DR, GH, KÜ, ÓZ, RI,
RI, RÜ

Hárombetűsek:

CMM, ÉLT, ÉRR, IDE, KIK,
KIS, MÉG, NEM, NMO, NYT,
SET, TID, TRH, TUM, YPD

Négybetűsek:

CSAK, OKOM, RÁNT, YARD

Ötbetűsek:

AJTÓT, ENGEM, GRAMM,
MÁSİK, NEKİK, PRÉRI, SIKIT,
TÁTOG, TIZRE, VIZIO, ZÉRUS

Hatbetűsek:

AKÁRMI, AMATŐR, IZZADT,
OPERÁT, PERCEK, TORKIG,
TORZUL

Hétbetűsek:

HARSÁN, KARNAGY
ROTHADO

Nyolcbetűsek:

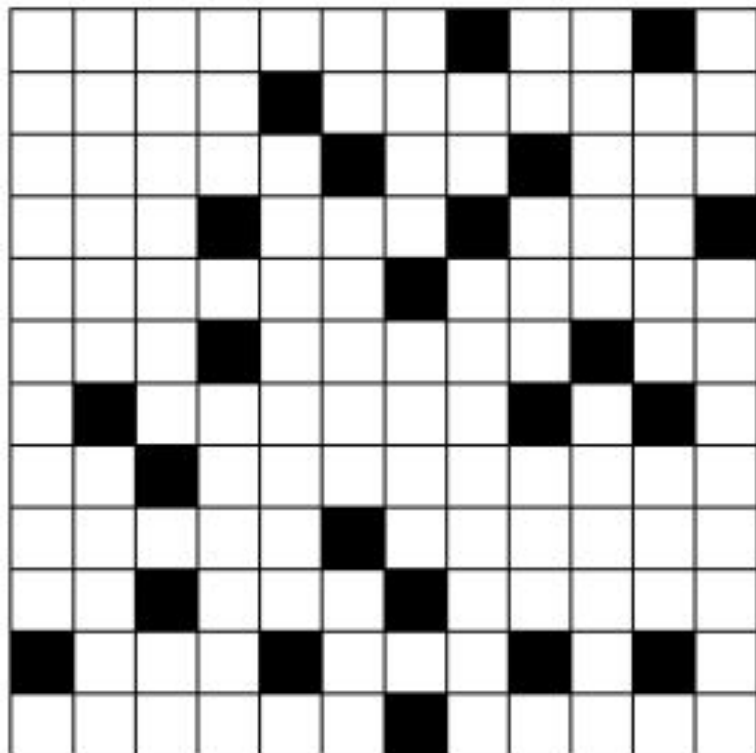
GYŐZELEM, SUTTOGTA,
TÜRELMÉT, ZAVARNAK

Kilencbetűsek:

ELINTÉZTE

Tízbetűsek:

EGYÁLTALÁN,
FOLYTASSÁK, KOTTATARTÓ

A kórusnak az utolsó próbáját pokoli lárma közben kellett tartania, mert a kellékesek még az utolsó simításokat végezték a színpadon. Amikor egy fiatalember oly erősen kezdett kalapálni, hogy a lárma már elviselhetetlen volt, a karnagy leállította az éneklést, és kérően nézett rá.

.....
..... - válaszolta a munkás.

A rejtvényre adott megfejtéseiket **június 24-ig** várjuk. Leadhatók a sekrestyében, a „Csodatévő” szerkesztőinél, a „Csodatévő fillérek” perselybe vagy Interneten.

Előző rejtvényünkre ismét csak egy helyes megfejtés érkezett:

Márki Istvánné.

A májusi rejtvényünk megfejtése:

„Az ördögöt feketének festik, mégis rózsaszínűnek látjuk.”

CSODATÉVŐ

A röszei egyházközség havonta megjelenő lapja

Szerkesztette: Ábrahám Judit, Börcsök Eszter, Kiss Gábor, Szűcs Judit

Nyitóoldal képeit rajzolta: Kohn Róbert

Lektorálta: Laczkó István plébános

E-mail: csodatevo@citromail.hu